

Tordas Értékei

Tordas Értékmegőrző-fejlesztő és Kulturális Közhasznú Egyesület lapja
honlap: www.tordas-ert.hu • e-mail: info@tordas-ert.hu • 2009. augusztus-szeptember • III. Évfolyam 8. szám

Sztrányay Miklós

Cseh Tamás 2009. VIII. 27.

Délután kettőkor, kánikulában,
Talpig feketében, talpig fehér gyászban,
Nemzeti színekben, vagy csak kokárdásan,
Régi 56-os végállomásában...
Várjuk a villamost - viz majd Farkasrétre -
Cseh Tamás földinknek a temetésére.

"... mikor leszen jó Budában lakásom..."
- Bornemissza Péter, végre otthonom?
S Tinódi lantosnak, a szent Sebestyénnek,
Sárvárig kellett mennie szegénynek.

Mikoron éppen ezeket gondolom,
Megjött a tömeg, s az én villamosom,
Majdnem "tujázunk" - fürtökben lógva -
Főtt heringként érkezünk a zsúfolt Déli-pu. -ra,
Ott is együtt Kormány és ellenzék,
Te vagy most Tamás a nemzeti egység.

Tele a ravatal és az előtere,
A bejárati főtér, előtte, mögötte,
Az egész Farkasrét "indiánnal" tele.

Együtt indulunk, lefelé, fölfelé,
Ég és föld énekl: - Gyere bé! - Gyere bé!

Aztán a sírodnál, temető falánál,
Állnak szeretteid ezrek sorfalánál...

Nem is tudom, hogy bírjátok Sári, s Éva,
András és Bori, verítékkal, sírva?

A tolakodó részvét egyre csak nő,
Minket is lásson a TV-néző!

Írtam és írok, meg táviratoztam,
S e lökdösődésben is Hozzátok jutottam,
De előttünk hosszan beszélnek Hozzátok.

Többen feladjuk, és megyünk Tamáshoz.
Simogatom fejét, a koszorús fáját,
Hozzáérintve egy rózsza virágát,
Ahogy azt erdélyi őseink tanítják.

- Szervusz Tamás...- mondom:
- a la Bereményi Géza -
- Soha sem feledlek, s indulok Tordasra,
- Útközben benézek az Iskola - utcába.

III. ARATÓBÁL

Ismét itt a nyár utolsó hónapja, az aratás ideje. A búzatáblákról a búza zsákokba, a szalma bálákba került. A nagy munka után pedig édes a pihenés, vallják ezt a tordasiak is, akik harmadszorra rendezték meg a lassan már hagyománnyá váló Aratóbált.

Augusztus 8-án, szombaton reggel tikkasztó melegben kezdhették meg, a Milichovszky Sándor szervezte Arató-kupára érkező focisták meccseiket. A pályáknál csak egy helyen volt nagyobb a forróság, a tűz mellett, ahol lecsó és paprikás krumpli készült az éhes sportolóknak, Turda Sándor és lelkes segítői jóvoltából. Sport után sport következett, ám ez már közelebb állt az aratáshoz. Bálagurítás, báladobás, petrencés rúd emelés, zsákcipelés, dinnyeevés, zsákban futás, várta az arra vállalkozókat. Derecskei János ismeretterjesztő előadása éa a Fajtakísérleti Állomás, gépei idén is ámulatba ejtették a közönséget.

A Tordasi Értékmegőrző Asszonykórus meg a Jani formáció kétszer is fellépett a rendezvényen, hiszen szinte nincs is igazi tordasi ünnep nélkülük. Kárpáti Norbert zenés, táncos műsorával szórakoztatta a délutánra ismét gyülekező népet. A nap folyamán átadták a Szép porta Tordasért pályázat nyerteseinek a díjakat illetve köszöntötték az idén 25. éves Sport Büfét is. A már hagyománnyá vált Értékmegőrző díjjal idén Vasvári Pált tüntette ki az egyesület! Az idei év újdonsága a tordasi dumaszínház volt, melynek keretében Bedi Viktor és Pál Sándor tartott egy kis stand up comedy-t a mostani gazdasági válság jegyében. A változatos műsorok és a nagyszerű társaság hangulatát csak fokozta a tombolahúzás és a tűzijáték, és ez végül a Hobby zenekar kísérte, hajnalig tartó táncban teljesedett ki.

Minden rendezőnek, támogatónak és résztvevőnek köszönjük, hogy ismét adtak Tordasnak egy ilyen szép, emlékezetes napot!

Balogh Szabina

CSEH TAMÁS EMLÉKÉRE

Sajnos nem lehettem a barátja, mert a barátság kialakulásához rendszeres együttlét, rendszeres kapcsolatok szükségletnek. Ismertem azonban és szerettem művészetét, hallgattam zenéjét. Szerettem ha beszél, főleg ha ez magáról, az életéről szól. Kellemes hangját és sajátos csehtamásos mosolyát sokan szerették és imádták.

Tamás nem volt tordasi, bár gyermekkorra 13 évét itt élte le. 2005-ben, amikor végre sikerült időt találnia zsúfolt programjai között, hogy eljöjjön Tordásra, a Pali Büfé teraszán mesélte Sztránnyay Mikinek Toman Jozsónak és nekem, hogy mennyire izgul, hogy itt lehet. Elmondta mennyire a szívéhez nőtt e kis falu, mennyi

sok szép és jó épült itt, milyen sokat fejlődött, de az élete másképpen alakult. Hiába volt közel Budapesthez, szerelme egy bakonyi település lett, ahol majd pihenni akar, ha elfáradt, ha visszavonul. Ha életéről kérdezték Tordast mindig nagy szeretettel emlegette. Emlékeimben élénken él, amikor Jozsó a színpadra szólította. A gyakorlott és színpadhoz szokott művész remegő hangon mondott köszönetet az általa festett Toldi képért és remegő kezekkel vette fel a gitárját, hogy elénekelje nekünk egyik kedves dalát.

Nem lehetett őt nem szeretni!

Ígérte: találkozunk még, de betegsége, majd a gyógyulás idegőrlő várakozásában erre már nem kerülhetett sor. Élete példa arra is, hogy egy jó embert még életében kell megbecsülni, szeretni és dicsérni, még életében el kell mondani neki, hogy számunkra mennyire értékes és fontos.

"Tiszta törvényekre, egyszerűsége, átlátható, értelmezhető világra vágytunk." - írta indián könyve bevezetőjében. Nagyon találó, szép gondolat, de sajnos ez csak abban az indiánfaluban érvényesül, amelyet barátaival felépített. Bízunk benne, hogy e gondolat elnyeri értelmét és tartalmát kap az utánunk jövő generációk számára.

Aki ismerte és szerette, őszintén gyászol és hiányolja újabb és újabb dalait.

Értékünk voltál Tamás, értéke voltál egy falunak, amelyben élhettél, és amely halálod után is értékének tart.

Márki

ZARÁNDOKLAT A SZENT JAKAB ÚTON TORDASRÓL

Gucsekné Márkus Brigitta közel egyéves felkészülés után 2009. május 27- július 1. között teljesítette az el Camino Saint Jean Pied de Port és Santiago de Compostella közötti - mintegy 800 km-es - gyalogos zarándoklatot. Élményekben gazdagon, bár fáradtan tért vissza szerető családjá, barátai körébe, akik nagyon büszkék vagyunk nem mindennapi teljesítményére. Ismereteink szerint ezt az utat tordasiként eddig csak **dr. Gyöngyösi Ildikó** járta végig.

Teljesítményükhöz gratulálunk!

Cikkünkkel egy sokak által ismert, nagyszerű helyi ember kimagasló fizikai, lelki- szellemi teljesítményére szerettem volna a figyelmet felhívni.

IN MEMORIAM HALENÁR KÁROLY

Szomorú dolog nekrológokat írni. Szomorú, mert ilyenkor mindig egy ember földi pályafutásának végéhez érünk.

A halál mindig kegyetlen a túlélőkhöz, a rokonokhoz, a barátokhoz, a jó ismerősökhöz, a szűkebb emberi közösséghez, a faluhoz. Mi itt maradtunk, miénk a gyász, a szomorúság, miénk a folytatás felelőssége.

A falu közössége ismét elvesztette egyik "nagy öregjét". Halenár Karsai bácsi meghatározó egyénisége volt a falu elmúlt 70 évének. Olyan családban nőtt fel, ahol a falu szeretetét nem kellett tanítani, az ott volt a családban, a szülőkhöz, nagyszülőkhöz és teljesen spontán átragadt a gyerekekre is. A tradicionális faluszeretet végig kísérte Karsai bácsi életét. Ott volt mindenhol, ahol kellett, de önként vállalt olyan feladatokat is, amelyre más nem vállalkozott.

A falu társadalmi életében a közéleti tevékenység, a tsz vezetésében való részvétel, később az öreghegyi gazdák összefogása, a sportvezetésben való aktív részvétel, mind-mind hozzátartozott életéhez.

Olyan generációhoz tartozott, akitől mi fiatalok csak tanulhattunk. Tanultunk is kellő tisztelettel, olykor a saját igazunkról való lemondás mellett. Az öregek tisztelete alapvető emberi normáinkhoz tartozott. Eszünkbe sem jutott leszólni, mondatainkban belekötni, meghazudtolni, vagy megalázni őket.

Észjárása, mondatai, bölcsessége példát adott a fiataloknak. Közösségben ritkán hozták ki a békétúrásból, bár egyszer a focipályán lendült a botja. De hát az foci volt és lehet hogy nem is ártott volna ha befejezi indulatos mozdulatát.

Amit vállalt és csinált, szívvel-lélekkel, legjobb tudása szerint, becsülettel végezte. Értékünk volt ő.

Kár, hogy értékeink ilyen gyorsan fogynak. Kár, mert egy újabb érték megteremtése, kifejlődése hosszadalmas folyamat, Hosszú, mint az igazgyöngy kialakulása, amely egy homokszemből, vagy egy kis piszokból alakul ki.

Karsai bácsi! Mi, nagyon sokan, sortársaid a munkában, sorstársaid a faluért való aggodásban, mi barátaid hiányoljuk jelenléted, emléked tiszta szívvel megőrizzük.

Márki

- EGYESÜLETI HÍREK -

DÍJÁTADÁSOK AZ ARATÓBÁLON

A tavaly alapított "Értékmegőrző Díj"-at minden évben egy olyan tordasi lakos kapja, aki valamilyen területen kiemelkedőt tett a faluért.

Ebben az évben a közösségért végzett munkájáért, és a sport támogatásáért a díjat **VASVARI PÁL** kapta.

Köszönjük amit a faluért tett, és gratulálunk neki.

Egyesületünk még egy díjat alapított. Ez a "Szép Porta Tordasért" elismerést. A díjazottak azok közül kerülnek kiválasztásra, akik a legtöbbet tettek környezetük szépítéséért.

A díjjal egy oklevél, valamint egy tábla jár a következő felirattal: Szép Porta Tordasért, az évszám valamint szerepel a táblán egyesületünk és a falu címere.

A díj odaítélésében közreműködött Tordas Község Önkormányzata, Tordasért Közalapítvány és Egyesületünk.

Nehéz dolga volt az értékelőknek, hiszen több tucat ajánlás közül kellett választaniuk. Tudjuk, hogy a három kiválasztotton kívül még nagyon sokan érdemesek lennének erre az emléktáblára, de bízunk benne ők is sorra kerülnek.

Az idei év díjazottai:

- **Juhászné, Mariann, Szabadság u 73.**

- **Czibor Ferenc Szabadság u 4.**

- **a volt magtár lakói Sport u 1.**

A díjazottaknak külön gratulálunk, de természetesen mindenkinek köszönjük, aki tett valamit a falu szépítéséért.

Cifka János

SZLOVÉN KEREPLŐ SZÓL A FÁBRIKA SORON MEGALAKULT A TORDAS ÖREGHEGYÉRT ZÁRTKÖRŰ EGYESÜLET

Az öreghegyi gazdák, Orbán napjára Szlovén testvérhegyközségüktől ajándékba kapott kereplőjüket állították üzembe augusztus utolsó hétfőjén. A Puconciaktól kapott, fából készült autentikus madár riasztó szélkereplőt egy 6 méteres oszlopra tették, majd a Fábrika soron állították fel.

Nem csak az ajándéknak örülhettek a kertbarátok, de új érdekvédelmi szervezetük megalakulásának is. A Tordas Öreghegyért Zártkörű egyesület is megjelent az eseményen és további tagok toborzására is felhasználta azt. Az egyesület munkájáról, a gazdákért végzett tevékenységükről a továbbiakban is hírt fogunk adni!

A legnagyobb érték az emberi élet!

A tordasi defibrillátoros csapat a nap 24 órájában, felkészülten várja a segélyhívásaikat!

- 06-30-249-99-99 -

ÖSSZEFOGÁSSAL MINDENKI ÖRÖMÉRE! KOMISZ TÁBOR 2009. AUGUSZTUS 10-15.

A "Jövőt nekik is" Alapítvány és a Baptista Szeretetszolgálat Komédiás Integrált Színháza Bartokos Tamás vezetésével második alkalommal rendezte meg kistérségünkben integrált színházi táborát. A táborban 34 gyermek, 10 színész, 16 értelmi sérült személy, 12 önkéntes segítő - összesen 72 fő vett részt.

A színházi tábor mindig különleges, mert szeretet hatja át. Nem sikerorientált, nem a teljesítmény, nem a versengés motiválja, hanem az őszinte önmagunk nyújtása. Ebben segítettek a résztvevőket a rendező és segítő szakemberek, pedagógiai érzéküknek és pozitív személyiségüknek köszönhetően. Általuk igazán különleges élményekhez jutottunk, egy csodás produkció megalkotásában és közös fellépésben részesülhettünk. A sok-sok jó hangulatú próbának köszönhetően a végére egy nagy gépezethez hasonlóan mindenki tudta, mi a "feladata".

Összefogtunk mindenki örömére. Aki végigcsinálta, aktívan betekintést nyert a színház világába, barátságok születtek, olyan "buliban" vett részt, mely építő jellegű, és az emberi értékek felszínre jutását segítette.

"Ne legyen még vége..., nem akarunk még hazamenni...!"- kérték a gyerekek, miután a záró előadásunk véget ért. "Soha ilyen jó táborban nem voltunk még!!!...Jövőre is lesz?" - hasonló kérdésekkel búcsúztunk egymástól.

Igen, reményeink és terveink szerint jövőre is lesz!

Köszönjük a kedves közönségnek a felemelő tapsot és az elismerő szavakat. Elégedetten érzékeljük, milyen nagy öröm volt mindenki számára, hogy szeretteit, gyermekeit a színpadon láthatta. A 300 ember, aki megtisztelte jelenlétével és lelkesedésével előadásunkat, legalább annyira fontos volt, mint maga az előadás.

Szeretnénk őszinte köszönetünket kifejezni a tábor támogatóinak:

- Botta Dénes, Botta Péter
- Farkas Jenő
- Főv. Önk. Értelmi Fogyatékosok Otthona Tordas
- Kunsági Gabriella
- Kunsági Tamás
- Major József
- Önkéntes segítők: Holhos Józsefné, Farkas Zsuzsa, Mayer Katalin, Pető Sándor, Provoda József, Ráti Noémi, Ráti Péter, Blaskó Zoltán és Zoltánné, Vass Árpád, Mayer Ildikó, Papp Éva táborvezető
- Pintér Sándor
- Polgármesteri Hivatal
- Egy sérült személy édesanyja
- Szent Flórián Tűzoltó Egyesület
- Szollár László
- Tulipán Attila
- Turda Sándor
- Vasvári Pál
- Tordas Értékmegőrző- fejlesztő és Kulturális Közhasznú Egyesület

KOMISZ A GYEREKEM

Ez idáig is komisznak tartottam a gyereket, mostanra viszont már mások is komisznak látják. Sőt, ki is írták rá, és még vagy harminc gyerekre.

Mikor beírtam a KOMISZ névre keresztelt színházi táborba, arra gondoltam, megtanul gátlástalannak lenni - természetesen jó értelemben. Megszokja a színpadot, a nézőket és az iskolai szereplésen, mesemondó - versmondó versenyeken talán kevésbé lesz izgulós....

No, ennél többet kapott!

Két napig küzdöttem a kíváncsisággal. Kinga lányom fáradtan, elgyötört (mert ezt már el tudta játszani) ért haza, majd lelkesen énekelt a fürdőkádban, és valamiféle pulykatáncra tanította a hűgát. Nevettünk, ekkor már láttam, hogy mozgáskultúrából is ragadt rá valami.

Harmadnap meglestem egy próbát a foci pályán. Lenyűgözött!

Nem a színpadon éppen próbált jelenet, hanem a kapcsolatok. A fogyatékosággal élő felnőttek viszonya a gyerekekkel és viszont. A barátság, ami kialakult, és a természetesség, amivel együtt voltak. "Tudod anya, az Attila a barátom, sokat viccel velünk." Ez fontos!!

Sokféle másság van, amivel felnőtt korunkban nem tudunk mit kezdeni. Egy kerekesszékes, egy végtaghiányos, egy látássérült, vagy hallássérült emberhez ha először közeledünk, vagy bármilyen kapcsolatba kerülünk, feszélyez a hiányossága. Bezzeg őket nem feszélyezi, hogy én "ép" vagyok! De, hát ki is az ép? Akinek a lelke az! Itt az volt mindenkinek!

Ép lelkű, jó szándékú tudást, élményt átadni akaró színészek, ép lelkű, fáradhatatlannak tűnő segítőik, ép lelkű nyitott felnőttek, aki meg akarták mutatni, mire képesek, és ép lelkű, kíváncsi, fáradt, néha nagyon fáradt gyerekek. Megmutatták!!!

Képesek voltak egy röpké hét alatt létrehozni valamit, amit szívesen megmutatnék a világnak! Olyan lenyűgöző előadást láthatott aki eljött, hogy valószínű, nem felejt el egyhamar.

Én, mint anyuka a könnyeimmel küszködtem, ahányszor megjelent a lányom a színen. Láttam, hogy élvezi, boldog hogy ott lehet. Mi, a közönség pedig boldogok, hogy nézhettük.

Összecsődítettem akit csak lehetett, hogy jöjjenek, nézzék meg az előadást, remélve, hogy nem csalódnak, és egy élménnyel térnek haza. Nem csalódtak... szerintem sem.

Sokféle hatás ért ez alatt a pár nap alatt. Csillogó vagy éppen fáradt szemek, széles mosolyok, őszinte érintések, és olyan jelenségek, ami mindenki lelkét megérintené.

A történet pedig, amit és ahogy eljátszottak, megállná helyét bármely városi színház színpadán, vagy éppen éppen itt, a művelődési ház színpadán, egy adventi hétvégén.

Köszönöm!

Kunsági Gabriella (egy anyuka Tordasról)

Kiadja:	Tordas Értékmegőrző-fejlesztő és Kulturális Közhasznú Egyesület
Felelős kiadó:	Cifka János
Szerkeszti:	a szerkesztőbizottság
Honlap:	www.tordas-ert.hu
Megjelenik:	600 példányban

Ingyenes!